

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év március hó 11. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Heves Megyei Bíróság 1.B.222/2007/14. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott anyja nevét helyesbíti.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Heves Megyei Bíróság a 2007. szeptember 12. napján kelt 1.B.222/2007/14. számú ítéletével a vádlott bűnösségét emberölés bűntettének kísérletében állapította meg. Ezért őt 2 év börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett az előzetes fogvatartás végrehajtás esetére szóló beszámításról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész fellebbezést jelentett be a vádlott terhére a büntetés súlyosítása érdekében.

Az ítéletet a vádlott és védője tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.772/2007. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. A tényállást alapvetően megalapozottnak, a bűnösséget és a jogi minősítést törvényesnek találta. Álláspontja szerint azonban a büntetés kiszabásánál irányadó körülmények nyomatakát az elsőfokú bíróság nem megfelelően vette figyelembe. A vádlott a bűnössége elismerésekor lényegében önvédelemre hivatkozott, a sértett nem bocsátott meg, csak nem kérte a vádlott megbüntetését. A kísérlet befejezett volt, a sértetti közrehatás pedig csupán verbális sértegetésben jelentkezett. Így az enyhítő tényezők súlya nem tekinthető jelentősnek. Érvelésében a súlyosító körülményeket hangsúlyozta, kiemelte a vádlott kitartó szándékát. Utalt arra is, hogy a reggeli szóváltást követően

esetlegesen felmerült az eszközös megtorlás szándéka, amikor a vádlott otthon a bicskát magához vette, mielőtt újra visszament a presszóba. Álláspontja szerint a büntetési célok elérését a felfüggesztett büntetés még az adott körülmények között sem szolgálja megfelelően. Ezért a felfüggesztő rendelkezés mellőzése és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása indokolt.

A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átiratban foglaltak szerint szólalt fel. Írásbeli indokai alapján csekélyebb súllyal kérte értékelni az enyhítő körülményeket.

Hangsúlyozta, hogy a sértetti közrehatás provokáló verbális magatartásban merült ki, erre reagált a vádlott eszközös támadásában és kitartó módon. Okfejtése szerint az általános visszatartás érdeke nem teszi lehetővé a büntetés felfüggesztését még az adott személyi körülmények között sem. Ugyanakkor lehetőséget látott a feltételes szabadságra bocsátásnál kedvezményes rendelkezésre. Végző soron indítványozta, hogy az ítélőtábla az elsőfokú ítéletet akként változtassa meg, hogy a börtönbüntetés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzze és szabjon ki közügyektől eltiltás mellékbüntetést. A börtönbüntetés fele részének letöltése után engedélyezze a feltételes szabadságra bocsátást, egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A nyilvános ülésen felszólaló védő kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalás közvetlensége alapján mindenben megalapozott tényállást rögzített és megfelelő joghátrányt alkalmazott. A vádlott 76 éves, büntetlen előéletű, az elmeorvosszakértői vélemény tanúsága szerint fenyegetettségi érzete felnagyított volt, ez uralta a tudatát. Az általa előzetes fogvatartásban töltött idő rádöbbenetette a bűncselekmény súlyára, a tényleges szabadságelvonás következményére és terhére. Mindezek kellő visszatartó erővel bírnak, a próbaidő mellőzése kora és egészségi állapota miatt beláthatatlan következményekkel járna. Összességében az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A vádlott a nyilvános ülésen szabályszerű szóbeli idézés ellenére nem jelent meg. Védője útján közölte, hogy rossz egészségi állapota miatt nem tud, de nem is kíván megjelenni a nyilvános ülésen.

A Fővárosi Ítélőtábla a vádlott terhére szóló ügyészi fellebbezés folytán bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek eredményeként megállapította, hogy a megyei bíróság ügyfelderítési kötelezettségét az előzményekre és a cselekmény motívumára is kiterjedően teljesítette. Az így rendelkezésre álló valamennyi bizonyítékot megvizsgálta és hibátlan indokolással mérlegelte. Az általa megállapított tényállás megalapozott, ezért irányadó volt a felülbírálat során.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerű következtetést vont a vádlott bűnösségére és cselekményét törvényesen minősítette emberölés bűntette kísérleteként.

A megyei bíróság jogi értékelése azonban a vádlott egyenes szándékát illetően téves. Valójában két esetben támadt a sértett életfontosságú szerve - nyaka és szíve - irányába, mozdulatai azonban jellemzően hadonászó, csapkodó jellegűek voltak. Ezek után adott le egy szúrást a sértett mellkasára. Tény az is, hogy a tanú azonnal közbeavatkozott és a kést kicsavarta a vádlott kezéből. Ebből azonban nem következik, hogy a vádlott e nélkül is folytatta volna és milyen módon az eszközös támadást. A jelzett körülmények arra adnak alapot, hogy élet elleni támadást hajtott végre, amelynek során ugyan nem kívánta, de közömbös maradt aziránt, hogy a sértett életét veszítheti. Ezért a vádlott egyenes ölési szándéka helyett eshetőleges ölési szándékára vonható következtetés.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság nagyrészt helyesen vette számba az enyhítő és súlyosító körülményeket és azok nyomatékát is.

Az enyhítő körülmények között azonban a sértetti közrehatás kisebb súllyal jöhet szóba, hiszen az csak szóbeli sértegetés formájában nyilvánult meg.

Az ügyész felszólalásával szemben a büntetés nem kívánásában megnyilvánuló sértetti megbocsátást olyan körben értékelte a megyei bíróság, ahogyan a sértett a tárgyaláson nyilatkozott. Azt valóban kijelentette, hogy haragszik a vádlottra, de ezzel együtt nem kérte a megbüntetését. Ezáltal a megyei bíróság értékelése pontos és helytálló.

Az ítélet tábla további enyhítő körülményként az eshetőleges szándékot is figyelembe vette. Nagyobb enyhítő hatást tulajdonított a 76 éves vádlott korának és eddigi kifogástalan életvezetésének.

Figyelemmel a bűncselekmény tárgyi súlyára és valamennyi enyhítő, illetve súlyosító körülményre, a megyei bíróság enyhítő rendelkezés alkalmazásával helyesen határozta meg a börtönbüntetés tartamát. Ezt egyébként az ügyészi fellebbezés sem érintette.

Ugyanakkor az ítélet tábla a Btk.24.§ (2) bekezdése és a 87.§ (4) bekezdése helyett a büntetés tartamának megállapításánál a Btk.87.§ (2) bekezdés b./ pontját jelöli meg. Ennek kimerítésével a 2 év szabadságvesztés kiszabható. Ezért a korlátlan enyhítés lehetőségének felhívása nem indokolt akkor sem, ha a beszámítási képesség enyhe fokú korlátozottsága erre alapot nyújtana.

Az ügyészi fellebbezés alapvetően a büntetés próbaidőre történt felfüggesztését támadta.

Az ítélet tábla nem osztotta a büntetés súlyosításának, a felfüggesztés mellőzésének igényét.

Az elsőfokú bíróság gondosan megvizsgálta és jogi indokolásában helytállóan részletezte azokat a körülményeket, amelyek a leghosszabb próbaidő alkalmazását megalapozták. A vádlott hajlott kora, rossz egészségi állapota, beszámítási képességének enyhe fokú korlátozottsága olyan különös méltánylást érdemlő körülmények, amelyek lehetőséget nyújtanak a börtönbüntetés végrehajtásának hosszú próbaidőre való felfüggesztésére anélkül, hogy a büntetés célja sérülne. A vádlott hosszú büntetlen életútjából az is alappal feltételezhető, hogy a jövőben nem fog bűncselekményt elkövetni. A generális prevenció szempontjai szintén jelentősek, de az ítélet tábla megítélése szerint nem kerülhetnek túlsúlyba a vádlott különös méltánylást érdemlő körülményeivel, az egyéni megelőzéssel szemben. Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla a vádlott büntetésének súlyosítására nem látott kellő indokot.

Az ítélet rendelkező részében a vádlott anyja nevében elírás történt, ezt az ítélet tábla a Be.261.§ (1) bekezdése alapján kijavította.

Az előzőek mellett a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2008. év március hó 11. napján

Dr. Szigeti Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Hildenbrand Róbert sk.
bíró

A Heves Megyei Bíróság 1.B.222/2007/14. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla 2.Bf.273/2007/5. számú végzése folytán 2008. március 11. napján jogerőre emelkedett és a börtönbüntetés kivételével végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2008. év március hó 11. napján

Dr. Szigeti Ágnes sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő